

[Ivar Hansen]

hele situation, og det bør hr. Heinesen jo vide en hel del om, eftersom han har haft hovedansvaret for den økonomiske udvikling i de senere år.

Jeg tror ikke, der er nogen særlig grund til, at hr. Svend Auken og jeg fortsætter debatten om beskæftigelsesfremmeplanerne. Vi har en forskellig holdning til disse ting, og det må vi så tage til efterretning.

Det er rigtigt, når hr. Svend Auken siger, at vi gennem årene har deltaget i gennemførelsen af en lang række beskæftigelsesplaner, men det er også rigtigt, at vi ikke på noget tidspunkt har lagt skjul på, at det kun kunne være kortvarige elementer til fremme af beskæftigelsen, og at den eneste holdbare på lang sigt var en generelt mere erhvervsvenlig politik og et forbedret investeringsklima i erhvervslivet.

Når jeg taler om beskæftigelsesplaner, taler jeg først og fremmest om den del af planerne, der er gennemført i de senere år, og som har givet først og fremmest amter og kommuner vanskeligheder. Det er den del, som har givet anledning til diskussionen i de senere måneder om, at man nærmede sig vanskeligheden med at overholde den såkaldte kommunalfuldmagt. Jeg ved ikke, om hr. Svend Auken er af den opfattelse, at vi skal bevæge os ud i den situation i de kommende måneder og år, at kommuner og amter skal i gang med at drive egentlig privat erhvervsvirksomhed for at opfylde de forpligtelser af beskæftigelsesmæssig karakter, som folketinget har pålagt disse regionale og lokale organer. Det er i hvert fald ikke vores opfattelse, og det er også en af grundene til, at vi mener, at vores beskæftigelsespolitik skal have et langt mere erhvervsrettet sigte.

Jeg vil gerne sige om den dagsorden, der er foreslået her, at jeg tror, det ville være nyttigt, om denne debat kunne slutte, uden at der blev vedtaget dagsordener, og om folketingets partier og regeringen i stedet for koncentrerede sig om et positivt samarbejde om nogle af de elementer, der har været draget frem her i dag.

Jeg er enig i det, hr. Dyremose har sagt, nemlig at denne dagsorden i sit indhold er alt for unuanceret. Det er rigtigt, at vi har et højt skattetryk herhjemme, og hr. Askjær Jørgensen ved jo også, at det er en del af regeringens politik at prøve at få indkomstbeskatningen nedsat. Det er der allerede givet

forskellige tilkendegivelser om at man vil gøre, og jeg mener i øvrigt, at nu gælder det ikke om at se tilbage. Årsagerne har jo i vid udstrækning været diskuteret her i dag, men nu ligger der et grundlag på folketingets bord for, hvordan vi kan komme videre. Derfor foreslår jeg, at vi koncentrerer os om det fremadrettede, og også af denne grund må jeg sige til hr. Askjær Jørgensen, at vi ikke kan stemme for det dagsordensforslag, han har fremsat.

Ole Henriksen (SF):

Debatten har vel nærmest formet sig som en redegørelsesdebat om den nu udsendte frelseplan fra regeringens side, men stort set har den ikke givet mange forhåbninger til de arbejdsløse om, hvad de venter i fremtiden af beskæftigelsesmuligheder. Der er formentlig højst 25 professorer, der kan se hen til at få et job i den kommende tid, mens vi på en lang række områder må konstatere, at det ping-pong-spilleri, der har været mellem nuværende og tidligere ministre, har været begrænset til at handle om forhold, som man er mere eller mindre – navnlig mindre – uenige om, og hvor man prøver at lave kunstige skel mellem opposition og regeringsparti, hvilket ikke har været særlig befrugtende for debatten og ikke giver forhåbninger om, at man får vendt udviklingen med den borgerlige regering.

Jeg synes, det er positivt, at finansministeren har været nede at føre forsædet omkring nogle forhandlinger i det sydlige, som har resulteret i, at man anbefaler at arbejde henimod en kortere arbejdstid. Jeg tror, at netop kortere arbejdstid er et af de elementer, der skal tages i brug i den kommende tid for at få fordelt det resterende arbejde ordentligt mellem befolkningerne. Det er altså ikke bare et dansk anliggende, det erkender vi også i SF; det er også et internationalt problem, som skal løses nogenlunde samtidig, men der er ikke noget, der forbyder Danmark at gå forud i handlinger, som betyder, at man ned sætter arbejdstiden.

Nu ved jeg, at finansministeren er arbejdsgiver for en lang række offentligt ansatte, og derfor kunne finansministeren i den forbindelse tænkes at føre nogle af de gode tanker ud i livet, som han har været med til at fremme nede i det sydlige udland.